

selv om vort Forslag ikke bliver vedtaget, medens jeg dog hellere vil stemme for den, hvis dette Endringsforslag ogsaa kunde gaae igjennem. Det forekommer mig nemlig, at, naar man seer hen til dette Udtryk, som efter min Mening er meget haardt og ubilligt, og saa seer, hvad Udvalget har udtalt derom, nemlig at det har motiveret sin Modstand imod Forslaget med, at det stemmer bedst med Statskassens Tarv, ikke at bevilge denne Pension, saa maa den af os foreslaaede Bestemmelse anses for at være langt heldigere, og jeg for min Person vil idetmindste med langt større Glæde stemme for Loven i dens Heelhed, hvis vort Endringsforslag bliver vedtaget.

Flensborg: Det er kun ganske saa Ord, jeg skal tillade mig at fremføre i Anledning af, hvad den ærede Ordfører har yttret. Det forholder sig ganske rigtigt, at Commissionen for Understøttelse af Dvæstede og Faldnes Efterladte af 2den April 1801 har statueret det Princip, at Enken efter en Dvæstet alene kunde faae Pension, forsaavidt hun var gift med Manden, førend han blev qvæstet; men dette Princip forekommer mig at staae i Strid med det andet Princip, som Commissionen ogsaa statuerede, nemlig, at den Person, med hvilken en Falden eller en af sine Saar Død havde været forlovet, skulde anses som Enke. I det Dieblik, dette statueres, forekommer det mig ogsaa, at Enken efter en Invalid burde have Adgang til Pension, om hun ogsaa ikke havde været gift med ham, førend han blev qvæstet. Døvrigt skal jeg blot med Hensyn til denne § 21, hvor man har sat Enkerne efter de Mænd, som vare udtraadte af Statens Tjeneste, førend deres Hgteskab var indgaaet, i Klasse med dem, hvis Hgteskab var indgaaet, efterat Manden havde paadraget sig den Legemsbefkadigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken han maatte afskediges af Tjenesten, blot henvisse til, hvad den haitarede Ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) under eet af de foregaaende Møder anførte, nemlig, at der var stor Forskjel paa disse to Tilfælde; thi, naar en Embedsmand er afgaaet, staaer Staten, med Undtagelse af den Pensionsforpligtelse, der hviler paa den, ikke i videre Forhold til ham; men til Invaliden staaer Staten i et Forhold, som

grunder sig paa det, han har lidt i Statens Tjeneste, og som synes at maatte virke for Fremtiden, og det hører da vist til at gjøre hans Eksistens nogenlunde taalelig, at han har Leilighed til at tage sig en Medhjælp, og at hun ikke skal være udsat for særdeles trange Kaar. At saadanne særdeles trange Kaar ville være forebyggede ved, at man giver Enken Adgang til Understøttelse af den overordentlige Invalidfond, forekommer mig ikke rimeligt, da denne Understøttelse dog ikke nær vil blive af det Omfang, som naar hun ogsaa kunde faae Understøttelse af det ordinaire Fond.

Orsted: Da et Endringsforslag ligt det, der nu omhandles, blev foretaget ved Sagens anden Behandling, yttrede jeg den Mening, at de Fonds, som ere samlede til de Dvæstede og Faldnes Efterladte i Anledning af Krigen i 1801 og 1807 og paafølgende Aar, ogsaa havde understøttet Enker af de Dvæstede, selv naar Hgteskabet var indgaaet senere. Det forekom mig saaledes i det Dieblik, — jeg havde ikke været beredt paa, under den anden Behandling at tale om denne S, men tog blot Anledning dertil af det Endringsforslag, der var gjort, og havde derfor ikke noie undersøgt det Specielle — det forekom mig, at den Mening, som jeg da yttrede, var overeensstemmende med hele den Aand, som gik igjennem de Resolutioner, der bleve erhvervede i 1802, saavel som af den Praxis, der har viist sig ved Anvendelsen af disse Fonds, hvorom der er gjort aarlige Beretninger. Men jeg har senere fundet, hvad der ogsaa er oplyst af min ærede Sidemand, at det dog ikke forholdt sig saaledes, og jeg har altsaa ikke fra den Side Noget at erindre imod Lovudkastet; men jeg kan dog ikke negte, at det forekommer mig at ville være meest svarende med Hensigten af Invalidunderstøttelsen, at den, som ved at stride for Fædrelandet havde mistet sin Forligighed eller Klarhed, skulde nyde det Soulagement, at, naar han tog sig en Medhjælp, denne da ikke skulde være udsat for Trang; thi det synes at være overeensstemmende med den Tanke, som gaaer igjennem en Invalids Lev i det Hele, nemlig at soulagere, at lette Livet for den, som har sat sin Forligighed til i Striden for Fædrelandet.